



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M., ve věci

žalobce:



bytem 

zastoupen advokátem Mgr. Petrem Rousem
sídlem Zborovská 694, Turnov

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje,**
se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2018, č. j. OD 433/18-2/67.1/18108/St,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 17. 5. 2018, č. j. OD 433/18-2/67.1/18108/St, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezku shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 4. 2018,
č. j. MML 083948/18. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dále přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením § 6 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Přestupků se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne [REDACTED] v [REDACTED] hod. řídil v ulici Doubská v Liberci motorové vozidlo tovární značky [REDACTED], registrační značky [REDACTED] a nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, ačkoli jím bylo vozidlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu, jako řidič držel při jízdě v ruce telefonní přístroj a dále při kontrole nepředložil řidičský průkaz. Za tyto přestupky byla žalobci podle § 35 odst. 1 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a podle § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a zároveň mu byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce v žalobě namítal, že skutkový stav, na němž správní orgány založily svá rozhodnutí, nemá oporu ve spise, a že byl v průběhu správního řízení zkrácen na svých právech. Zdůraznil, že spáchání přestupků není prokázáno žádnými důkazy, jako například fotografiemi či kamerovým záznamem. Ve spise je sice založen záznam z kamery služebního vozidla policie, ten ovšem dokládá pouze to, že kolem vozidla policie projelo vozidlo, které řídil žalobce. Žalobce trval na tom, že za jízdy byl připoután bezpečnostním pásem a v ruce nedržel telefonní přístroj. Žalobce připustil, že u sebe neměl v době policejní kontroly řidičský průkaz. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadené rozhodnutí jsou založena pouze na tvrzení policistů. [REDACTED] vypověděl, že jednání žalobce viděl z 2 m, přestupek pozoroval po dobu 1 vteřiny. [REDACTED] uvedl, že jednání viděl z 3 až 4 m po dobu 2 vteřin. Dle žalobce jsou ve výpovědích svědků zásadní rozpory, které jejich výpovědi činí nevěrohodnými. Oba shodně vypověděli, že vozidlo přijíždělo zleva a oni stáli kolmo k němu. Žalobce tedy seděl na vzdálenější straně vozidla a telefon měl držet v levé ruce. Dle žalobce je vyloučeno, aby svědci viděli, že není připoután a v levé ruce drží telefon. Žalobce zdůraznil, že má mobilní telefon s handsfree, neměl tedy důvod telefon držet v ruce. Svědci nemohli telefon vidět ani proto, že žalobce měl na sobě oblečení černé barvy. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce argumentuje obdobně jako v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a k těmto argumentům se žalovaný vyjádřil

v napadeném rozhodnutí, na které plně odkázal. Navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

4. Přestupek žalobce oznámila Policie České republiky správnímu orgánu I. stupně a spolu s oznámením přestupku postoupila oznámení o přestupku sepsaném na místě přestupku, které žalobce podepsal. Žalobce do oznámení přestupku uvedl, že za jízdy telefon nepoužíval, používá handsfree, pás používá za jízdy jako správný řidič vždy. S tím, že by se dopustil přestupku ani s uloženou pokutou žalobce nesouhlasil. Správní orgán I. stupně od Policie České republiky dále obdržel úřední záznam o přestupkovém jednání žalobce ze dne 12. 12. 2017 a pořízený videozáznam ze silniční kontroly.
5. Příkazem ze dne 27. 12. 2017, doručeným žalobci dne 2. 1. 2018, byl žalobce shora popsanými přestupky uznán vinným, proti příkazu žalobce podal odpor.
6. V průběhu dalšího řízení byly přestupky projednány při ústním jednání dne 15. 3. 2018, jehož se zúčastnil žalobce i jeho právní zástupce. Při ústním jednání správní orgán I. stupně provedl dokazování výsledkem zasahujících policistů [REDACTED] a [REDACTED].
7. Rozhodnutím ze dne 11. 4. 2018 byl žalobce shledán vinným ze shora popsaných přestupků. Správní orgán I. stupně konstatoval, že neshledal rozpory ve výpovědích policistů a proto dospěl k závěru, že žalobce se přestupků kladených mu za vinu dopustil. Oba zasahující policisté shodně vypověděli, že si jsou jisti tím, že žalobce jako řidič držel při jízdě v ruce telefonní přístroj a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Držení telefonního přístroje řidičem za jízdy a neužití bezpečnostního pásu za jízdy si hlídka všimla v momentu, kdy stáli na stanovišti v ulici Doubská v Liberci a viděli vozidlo žalobce. Řidič vozidla držel hovorové zařízení v levé ruce na volantu a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Takové jednání je objektivně vnímatelné lidským zrakem a proto tvrzení policistů může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení. Policisté se služebním vozidlem stáli na místě, služební vozidlo nebylo v pohybu a v takové situaci není možné, že by se ve svém pozorování oba policisté současně mýlili. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že není důvod nevěřit svědkům, kteří žalobce neznali a neměli tudíž důvod mu jakkoli škodit. Skutečnost, že má žalobce telefon s handsfree skutkovou podstatu přestupku nevyvrací.
8. Žalobcovo odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že v normálních situacích tyto přestupky nejsou nijak dokumentovány například fotografií či videozáznamem, proto věrohodné svědectví policistů zpravidla představuje dostatečný důkaz o jejich spáchání. Rozporuje-li řidič spáchání takových přestupků je nutné policisty vždy vyslechnout jako svědky. Pouhý úřední záznam při oznámení o přestupku nejsou dostatečnými důkazy. Žalovaný odkazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 - 27 a ze dne 2. 5. 2012, č. j. 8 As 100/2011 - 70. Těto povinnosti v posuzovaném případě správní orgán I. stupně dostal. Žalovaný považoval provedené dokazování za dostatečné ke zjištění skutečného stavu věci. Ze svědeckých výpovědí vyplývá jednoznačný závěr, že žalobce řídil vozidlo a v ruce držel mobilní

telefon a nebyl připoután bezpečnostním pásem. Žalovaný zdůraznil, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku spočívající v držení telefonního přístroje v ruce při jízdě není rozhodné, zda žalobce telefonoval či nikoli, rozhodné je držení telefonního přístroje v ruce. Argument žalobce o handsfree sadě, kterou měl údajně ve vozidle, tak nemůže bez dalšího žalobce vyvinut ze spáchání uvedeného přestupku. V postupu policistů při kontrole žalobce nebyly zjištěny prvky šikanózního chování. Ze spisové dokumentace ani není patrné, že by policisté trvali na vyřešení přestupků žalobce na místě, aby mohli vyřešené přestupky vykázat. Výpovědi policistů jsou konzistentní, bez vážných rozporů. Fakt, že svědci uvedli rozdílnou dobu sledování protiprávního jednání žalobce a vzdálenost, na kterou protiprávní jednání žalobce sledovali, nepovažoval žalovaný

za něco, co by mělo jejich výpovědi znevěrohodnit. Konstatoval, že vnímání je subjektivní a svědci ani nemuseli sledovat protiprávní jednání žalobce naprosto stejnou dobu. Žalovaný připustil, že záznam z kamery umístěné v policejním vozidle spácháním přestupků neprokazuje,

protože přes odlesky od zasklení vozidel není zřetelně vidět postava řidiče. Žalovaný ale nepovažoval za nezbytné, aby byly přestupky prokázány videozáznamem. V této souvislosti odkazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 12. 2014, č. j. 60 A 8/2014 - 20.

9. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. V souzené věci jde o případ sporného držení mobilního telefonu a nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy motorovým vozidlem. Takové kauzy se objevují v judikatuře správních soudů nikoli ojediněle. Typicky zasahující policisté uvádějí, že řidič za jízdy telefonní přístroj či jiné záznamové zařízení držel (popřípadě do něj i mluvil), a připoután bezpečnostním pásem nebyl, zatímco řidič a případně posádka vozidla spáchání přestupku popírá. V takové situaci je třeba řádně vyhodnotit věrohodnost a konzistentnost svědeckých výpovědí.
11. K otázce věrohodnosti zasahujícího policisty se opakovaně vyslovila judikatura Nejvyššího správního soudu, dle které je policisty a tedy i jejich výpovědi obecně třeba považovat za věrohodné, neboť tyto osoby nemají na věci a jejím výsledku zájem. Vykonávají jen svoji služební povinnost, při níž jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 - 114, ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008 - 42, ze dne 10. 7. 2014, č. j. 4 As 46/2014 - 23, či ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014 - 25; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).
12. Tím samozřejmě není vyloučena možnost, že v některých případech tomu tak nebude (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 - 63);

vždy je třeba vážit konkrétní a specifické okolnosti. V nynější věci však krajský soud takové okolnosti neshledal. V průběhu celého správního řízení žalobce nezmínil nic, co by svědčilo

o zaujatém postupu policistů vůči jeho osobě, a nevyplývá to ani z obsahu správního spisu.

13. Již v oznámení o spáchání přestupku ze dne 12. 12. 2017 bylo prap. J. R. uvedeno, že žalobce při řízení předmětného vozidla ulicí Doubská v Liberci držel v ruce mobilní telefon, během řízení nebyl připoután bezpečnostním pásem a dále nepředložil řidičské oprávnění. Oznámení také podepsal žalobce jako obviněný, poté co vyjádřil svůj nesouhlas s přestupkem. Přestože při ústním jednání konaném dne 15. 3. 2018 žalobce držení mobilního telefonu při jízdě, stejně jako nepřipoutání bezpečnostním pásem, znovu popřel, oba svědčí policisté setrvali na skutečnostech uvedených již v oznámení o spáchání přestupku. Oba policisté shodně a velmi podrobně popsali přestupkové jednání žalobce a okolnosti, za kterých ke zjištění přestupků došlo. Policisté vypověděli, že vozidlo žalobce nezastavili náhodou, ale protože žalobce držel při jízdě v levé ruce telefon a nebyl připoután bezpečnostním pásem. Shodně uvedli, že stáli kolmo ke zleva příjíždějícímu vozidlu žalobce a přestupek viděli jasně z několika málo metrů. Popsali, odkud za vozidlem vyjeli a kde vozidlo zastavili. Žalobce ani jeho zmocněnec, kteří se výslechu policistů účastnili, kromě jediné otázky na [XX], žádné další otázky na svědky neměli.
14. Soud proto souhlasí s hodnocením svědeckých výpovědí v rozhodnutích správních orgánů i s vypořádáním odvolacích námitek, které se shodují s námitkami žalobními, v napadeném rozhodnutí, na které pro stručnost odkazuje. Fakt, že [XX] uvedl, že přestupek žalobce sledoval vteřinu na vzdálenost cca 2 metry a [XX] udával 2-3 vteřiny na vzdálenost 3 - 4 metry, nezakládá pochybnosti o věrohodnosti výpovědí policistů. Jde o odhad zasahujících policistů, z něhož vyplývá, že přestupkové jednání žalobce sledovali sice krátce, ale na několik málo metrů, což odpovídá tomu, že policejní vozidlo stálo a vozidlo žalobce kolem něj projelo. I soud má ze svědeckých výpovědí obou zasahujících policistů, kteří byli přítomni celé události, a ve svých výpovědích se ohledně rozhodujících skutkových okolností shodují, za prokázané, že se žalobce přestupků, které mu jsou kladeny za vinu, dopustil.
15. Závěr o nedostatečném zjištění skutkového stavu nelze učinit ani z důvodu absence důkazů v podobě videozáznamu či fotodokumentace. Soud upozorňuje na konstantní judikaturu správních soudů a Nejvyššího správního soudu, která připouští, že v situaci, kdy je spáchání přestupku prokazováno konzistentními a věrohodnými výpověďmi zasahujících policistů, není nezbytně nutné, aby byly ve spise i jiné důkazní prostředky, zejm. fotografie, videa apod. „Skutečnost, že řidič vozidla drží v ruce telefonní přístroj, je totiž objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že stěžovatelku viděli držet v ruce za jízdy telefonní přístroj, může být samo o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl předložen další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborná znalost ani zvláštní vybavení. Není v takové situaci případné srovnání s dokazováním přestupků spočívajících v překročení maximální povolené rychlosti. To totiž není pouhými lidskými smysly přesně měřitelné a musí být prokázáno způsobem nevyvolávajícím pochybnosti, tj. obvykle

snímkem z radaru (k tomu viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008 - 42, www.nssoud.cz)“.
 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011 - 47).
 Ani v tomto směru tedy soud tvrzené vady řízení nezjistil.

16. Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
17. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 9. července 2019

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
soudkyně